

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

Латковський П. П.

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри загальнотеоретичної юриспруденції та прав людини
Чернівецького навчально-наукового юридичного інституту
Національного університету «Одеська юридична академія»

**ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ
З МЕТОЮ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ**

Сучасна система освіти перебуває у стані динамічних і багатовекторних змін, зумовлених процесами глобалізації, цифрової трансформації суспільства та зростаючими вимогами до якості підготовки фахівців. Знання в умовах інформаційного суспільства стають стратегічним ресурсом, а здатність оперувати цифровими інструментами — необхідною компетенцією як для викладачів, так і для здобувачів освіти. Освіта поступово переходить від традиційної моделі, заснованої на передачі знань від викладача до студента, до інтерактивної моделі навчання, у якій акцент робиться на партнерстві, спільній діяльності, самостійному пошуку інформації та розвитку критичного мислення.

Цифрові технології сьогодні не лише доповнюють традиційні методи навчання, формуючи нову парадигму освітнього процесу, що поєднує гнучкість, інноваційність та відкритість, і що дуже важливо, завдяки використанню сучасних цифрових інструментів — мультимедійних засобів, хмарних платформ, систем управління навчанням (LMS), інтерактивних симуляторів і мобільних додатків, — навчання стає доступнішим, динамічнішим і персоналізованим. Такі технології розширюють межі аудиторії, забезпечуючи можливість навчання у форматі «будь-де і будь-коли», що особливо потрібно для неперервної освіти та професійного саморозвитку.

Використання цифрових інструментів дозволяє переосмислити саму сутність навчального процесу, змістивши акцент із викладання як передачі знань на навчання як процес відкриття, взаємодії та створення нового досвіду. Це сприяє активізації пізнавальної діяльності студентів, розвитку комунікативних і дослідницьких умінь, формуванню здатності працювати в команді й ефективно використовувати інформаційні ресурси. Таким чином, цифровізація освіти не лише підвищує її якість, а й сприяє формуванню сучасного освітнього простору, у якому кожен здобувач може реалізувати свій потенціал і стати активним учасником суспільства знань.

Модернізація освітнього процесу за допомогою цифрових технологій є одним із ключових напрямів реформування сучасної освіти, що спрямований на підвищення її ефективності, гнучкості та відпо-

відності потребам суспільства знань. Цей процес передбачає не лише технічне оновлення навчального середовища, а й трансформацію педагогічної парадигми, у межах якої змінюється роль викладача, студента та самого навчального процесу. Викладач із джерела знань перетворюється на модератора, наставника, консультанта, який організовує освітню взаємодію та підтримує індивідуальну траєкторію навчання кожного здобувача.

Впровадження електронних освітніх платформ, систем управління навчанням (Learning Management Systems — LMS), віртуальних лабораторій, масових відкритих онлайн-курсів (МООС) і інтерактивних мультимедійних ресурсів забезпечує створення інноваційного освітнього середовища, у якому навчання стає безперервним, гнучким і доступним. Такі технології дозволяють реалізовувати персоналізоване навчання, орієнтоване на індивідуальні потреби, інтереси та темп засвоєння матеріалу кожного студента. Цифрові ресурси сприяють формуванню навичок самостійного пошуку, аналізу та критичного осмислення інформації, що є основою розвитку критичного мислення й дослідницької культури.

Особливого значення у сучасному навчальному процесі набуває інтеграція технологій штучного інтелекту (AI), доповненої реальності (AR) та віртуальної реальності (VR). Вони відкривають нові можливості для моделювання навчальних ситуацій, створення інтерактивних симуляцій і практичних тренажерів, що дають змогу студентам занурюватися у професійний контекст ще під час навчання. Наприклад, завдяки VR-технологіям студенти-медики можуть проводити віртуальні операції, а інженери — тестувати проекти у тривимірному середовищі. Такі інструменти формують компетентності XXI століття — аналітичне мислення, креативність, цифрову грамотність, комунікаційні та колаборативні навички.

Крім того, використання штучного інтелекту в освітньому процесі забезпечує можливість адаптивного навчання, коли система автоматично підлаштовує навчальний матеріал і завдання під рівень підготовки студента. Це підвищує ефективність засвоєння знань, сприяє мотивації до навчання й робить освітній процес по-справжньому гнучким і орієнтованим на результат. Тож, цифрові технології стають не просто інструментом модернізації освіти, а рушійною силою її еволюції, що сприяє формуванню інноваційного мислення, професійної мобільності та конкурентоспроможності майбутніх фахівців.

Одним із ключових напрямів цифрової модернізації освітнього процесу є розвиток цифрової компетентності педагогічних кадрів, оскільки саме від рівня їхньої підготовленості, гнучкості та готовності до змін залежить успішність інтеграції сучасних технологій у навчання. У сучасних умовах викладач виступає не лише транслятором

знань, а організатором освітнього середовища, здатним ефективно використовувати цифрові ресурси для створення мотиваційного, безпечного й динамічного навчального простору. Це вимагає від педагогів постійного професійного розвитку, освоєння нових цифрових інструментів, а також уміння критично оцінювати їхній педагогічний потенціал.

Підготовка педагогів нового покоління передбачає не тільки технічне оволодіння комп'ютерними технологіями, а й формування цілісної цифрової культури, що поєднує знання, цінності та етичні принципи використання технологій у навчанні. Сучасний педагог повинен володіти навичками цифрового менеджменту, комунікації в онлайн-середовищі, захисту персональних даних, створення та використання цифрового контенту, а також мати здатність до інформаційної безпеки й критичного сприйняття інформаційних потоків. Ці компетентності визначають не лише якість викладання, а й рівень довіри здобувачів освіти до цифрового навчального середовища.

Разом із тим, процес цифровізації освіти не повинен перетворювати навчання на технократичну взаємодію, позбавлену емоційності та духовного змісту. Тому надзвичайно важливо зберігати баланс між технологічною складовою та гуманістичними цінностями освіти. Цифрові технології мають виступати не заміником, а інструментом підтримки живого педагогічного спілкування, що ґрунтується на довірі, взаємоповазі й співтворчості. Викладач стає фасилітатором навчання, який поєднує можливості технологій із людським фактором — натхненням, емоційною підтримкою та моральним орієнтиром, допомагаючи ефективніше працювати командою, розуміючи спільну мету та досягаючи поставлених цілей.

Отже формування цифрової компетентності педагогічних кадрів є багатовимірним процесом, що поєднує технічну, методичну, етичну та особистісну складові. Лише гармонійне поєднання цих елементів забезпечує ефективне використання цифрових технологій у навчанні, сприяє підвищенню якості освіти та збереженню її гуманістичної місії — розвитку особистості, здатної мислити критично, діяти творчо й відповідально у цифровому світі.

Використання цифрових технологій у сфері освіти сприяє не лише вдосконаленню методики навчання, а й підвищенню прозорості, відкритості та ефективності управління освітніми процесами на всіх рівнях — від окремого закладу до національної системи освіти. Завдяки впровадженню сучасних інформаційно-аналітичних платформ, електронних журналів, систем моніторингу якості освіти та цифрових баз даних забезпечується можливість комплексного аналізу освітньої діяльності в реальному часі. Це дозволяє адміністрації навчальних закладів здійснювати глибоке оцінювання освітніх результатів, від-

стежувати динаміку навчальних досягнень, прогнозувати ризики й своєчасно реагувати на зміни в освітньому середовищі.

Сучасні цифрові аналітичні системи створюють підґрунтя для розвитку культури прийняття управлінських рішень, заснованої на доказових даних (evidence-based management), дозволяючи збирати, систематизувати та візуалізувати інформацію про академічну успішність, відвідуваність, участь студентів у наукових і міжнародних програмах, а також ефективність діяльності викладачів. Такий підхід не лише забезпечує об'єктивність оцінювання, а й сприяє підвищенню відповідальності та підзвітності усіх учасників освітнього процесу. Крім того, аналітичні дані допомагають оптимізувати розподіл ресурсів, планувати кадрову політику та вдосконалювати систему внутрішнього забезпечення якості освіти.

Інтеграція цифрових технологій в управління освітою також стимулює розвиток інтелектуальних систем підтримки прийняття рішень, що використовують алгоритми штучного інтелекту для виявлення закономірностей, прогнозування тенденцій і моделювання сценаріїв розвитку освітніх установ. Такі інструменти дозволяють адміністраторам і менеджерам освіти діяти проактивно, своєчасно визначати потреби студентів, реагувати на зміни попиту на освітні програми та забезпечувати ефективне стратегічне планування.

Таким чином, цифрові технології стають основою формування нової моделі освітнього менеджменту, у якій ключову роль відіграють дані, аналітика та технологічні рішення. Перехід до такого підходу підвищує якість управління, сприяє прозорості освітніх процесів, оптимізує комунікацію між усіма суб'єктами освітнього простору та забезпечує сталість розвитку закладів освіти в умовах цифрової трансформації. Отже впровадження цифрових технологій у навчальний процес є стратегічним напрямом модернізації освіти, який забезпечує її відповідність сучасним викликам і сприяє формуванню конкурентоспроможної, відкритої та гнучкої освітньої системи. Цифровізація не є самоціллю, а засобом створення умов для розвитку творчого потенціалу, академічної свободи й самореалізації кожного учасника освітнього процесу.